

Smågruppearb uke 17

Bibel: Markus 1:17, Matt 28:18-19, Rom 6:1-12, 1. Pet 3:21-22

I Evangeliehuset pleier vi noen søndager i løpet av året å prøve sette ord på og snakke om noen av de hellige handlingene i den kristne troen. De fleste hellige handlinger er ting som er ment til å repeteres, som å komme på Gudstjeneste, smågrupper, nattverd, lese Bibelen, be bønner, gjøre gode gjerninger. Dåpen er annerledes, det er på en måte mer et punktum. Det setter et punkt i våre trosreiser. Det er noe som skjer en gang som en slags merkestein, eller en avgjørende hendelse. Det er noe jeg kan orientere ut fra og kan minne meg på noe som er viktig i livet mitt.

Jesus inviterer oss til å følge ham, og dåp handler om akkurat det. Vi lar oss døpe fordi Jesus ble døpt og fordi Jesus ba oss om å gjøre det.

Dåp kan beskrives som en *bekjennelse*. Det vi tror vil over tid få konsekvenser for hvordan vi lever, men det er ikke alltid det kommer tydelig til syne. En indre bekjennelse om Jesus kan ikke finnes på en røntgen, derfor er det fint når en indre bestemmelse får et ytre uttrykk.

Dåp er også en *begravelse*. Det er klar sammenheng mellom Jesu død og oppstandelse og min død og oppstandelse, og dette uttrykkes i dåp.

Bibelen er tydelig på at dette ikke bare er bad i Lano-såpe. Vi tar i mot nåde og tilgivelse, men også kraft til et nytt liv, en ny *begynnelse*. Det betyr at det som er sant om Jesus blir sant om meg.

Spørsmål til samtale:

1. Hva har dåpen betydd for din trosreise?
2. «Det å være i Kristus betyr at det som er sant om Han blir sant om meg» - N. T. Wrigth
3. Hva har disse versene å si for din hverdag?